RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 79.561 van 30 maart 1999
in de zaak A. 74.250/XII-1468.

In zake : Raf VAN OBERGEN,
p/a. CCOD,
gevestigd te BRUSSEL,
Oudergemselaan 26

tegen :

de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie,
vertegenwoordigd door het Verenigd College,
die woonplaats kiest bij
advocaat Ph. COENRAETS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Bolwerksquare 1/A.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Raf VAN OBERGEN op 5 mei 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 19 december 1996 van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie houdende de "tijdelijke regeling van de toestand van de personeelsleden overgedragen van de provincie Brabant naar de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 3 september 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 maart 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VANOVERSCHELDE, die loco advocaat Ph. COENRAETS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. In zijn vergadering van 10 mei 1995 bespreekt het sectorcomite XV een ontwerp van besluit ter tijdelijke regeling van de toestand van de personeelsleden overgedragen van de provincie Brabant naar de diensten van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

Het was volgens de verwerende partij de bedoeling aan die personeelsleden dezelfde voordelen toe te kennen als die welke de reeds bij de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in dienst zijnde personeelsleden genoten.

1.2. In het Belgisch Staatsblad van 8 maart 1997 wordt het besluit van 19 december 1996 van het Verenigd College gepubliceerd "ter tijdelijke regeling van de toestand van de personeelsleden overgedragen van de provincie Brabant naar de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie".

Dit besluit verwijst in zijn aanhef naar "het protocol nr. 95/11 van 10 mei 1995 van het Sectorcomité XV".

In artikel 1 wordt de "onthaalpersoneelsformatie" van het overgehevelde personeel vastgesteld. In artikel 5 wordt de toekenning van een weddesupplement aan de titularis van bepaalde graden ingevoerd;

2.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van artikel 11, § 1, 1°, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel doordat artikel 1 van het bestreden besluit, waarin de personeelsformatie van het vanuit de provincie Brabant naar de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie overgehevelde personeel wordt vastgesteld, in het besluit ingevoegd is nadat op 10 mei 1995 in het onderhandelingscomité XV een protocol van akkoord tot stand was gekomen, terwijl die wetsbepaling voorschrijft dat beslissingen tot vaststelling van personeelsformaties niet genomen kunnen worden dan na overleg met de vakbonden van het personeel in de daartoe opgerichte comités zodat de toevoeging van een essentiële bepaling -te weten de vaststelling van een personeelskader- aan het ontwerp, zonder dat daarover onderhandeld is, het besluit met een substantieel vormgebrek aantast;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord uiteenzet dat het wel juist is dat het bepaalde in artikel 1 van het bestreden besluit "niet als dusdanig werd onderworpen aan een overleg met de vertegenwoordigende syndicale overlegorganisaties"

maar dat de inhoud ervan wel "indirect aangehaald (is) tijdens de onderhandelingen met de syndicale organisaties op 10 mei 1995"; dat zij ter staving van haar stelling betoogt dat het moeilijk denkbaar is dat wordt onderhandeld over de overdracht van personeelsleden zonder dat ook de personeelsformatie waarin die overgedragen personeelsleden zullen terechtkomen aangekaart wordt; dat zij, subsidiair, ook doet gelden dat het middel gericht is tegen een bepaald artikel van het bestreden besluit bij zoverre dat de vernietiging tot dat artikel kan beperkt blijven;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord bij zijn standpunt blijft dat over de personeelsformatie onderhandeld had moeten worden, terwijl de syndicale organisaties in dit geval niet de gelegenheid hebben gehad zich uit te spreken over de concrete draagwijdte van de tekst die na de vergadering van 10 mei 1995 is toegevoegd, zodat artikel 11 van de wet wel degelijk geschonden is;

2.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog opmerkt dat het resultaat van het overleg waartoe artikel 11 van de wet verplicht, in tegenstelling met het resultaat van onderhandelingen, niet in een protocol wordt vastgelegd; dat er dan ook in het feit dat het protocol nr. 95/11 geen melding maakt van het overleg i.v.m. het personeelskader geen bewijs kan gevonden worden dat het overleg niet heeft plaatsgehad; dat zij herhaalt dat de problematiek van het personeelskader zijdelings ter sprake gekomen is;

2.5.1. Overwegende dat artikel 11, § 1, van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, gewijzigd bij de wetten van 19 juli 1983 en 6 juli 1989, luidt als volgt :

"Behoudens in de door de Koning bepaalde spoedgevallen en in andere door hem bepaalde gevallen, kunnen de bevoegde administratieve overheden niet dan na overleg met de representatieve vakorganisaties (...) vaststellen :
1° beslissingen tot vaststelling van de personeelsformatie van de diensten die onder het betrokken overlegcomité ressorteren;
(...)";

2.5.2. Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat de nieuwe personeelsformatie, opgenomen in artikel 1 van het bestreden besluit, niet als zodanig op de vergadering van 10 mei 1995 van het sectorcomité XV besproken is; dat, zo dat al zou kunnen volstaan om aan de op haar rustende overlegverplichting te voldoen, zij van haar bewering, dat de nieuwe personeelsformatie op de vergadering "indirect" ter sprake is gekomen, ook geen enkel bewijs voorlegt en dat zij ook niet uitlegt wat hetgeen zij voorstelt als een "indirect" ter sprake brengen van het nieuwe personeelskader precies inhield hoewel dat nochtans, in het licht van de op haar rustende verplichting om de syndicale organisaties concrete beoordelingselementen voor te leggen, een wezenlijk gegeven is om uit te maken of het overleg nuttig gevoerd is kunnen worden; dat het middel gegrond is;

2.6. Overwegende dat de verwerende partij terecht opmerkt dat het gegrond bevinden van het middel alleen artikel 1 van het bestreden besluit vitieert; dat de bestreden beslissing ook zonder die bepaling kan bestaan; dat de vernietiging dan ook tot artikel 1 beperkt kan worden;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de regelmatigheid betwist van artikel 5 van het bestreden besluit; dat hij uiteenzet dat door die bepaling ten voordele van een aantal personeelsleden die aan de gestelde voorwaarden voldoen een weddesupplement wordt ingevoerd en dat de berekeningswijze ervan wordt

vastgesteld, dat evenwel ook die bepaling niet aan het bevoegde sectorcomité is voorgelegd hoewel zij, naar luid van artikel 2, § 1, van de wet van 19 december 1974 en van artikel 4 van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 tot aanwijzing van de grondregelingen in de zin van artikel 2, § 1, 1° van de wet van 19 december 1974, het voorwerp moest uitmaken van onderhandelingen met de vakbonden;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij toegeeft dat het bepaalde in artikel 5 van het bestreden besluit na de onderhandelingen met de syndicale organisaties aan het ontwerp toegevoegd is, maar dat die bepaling "bijzonder voordelig is voor de betrokken personeelsleden" en dat, door die bepaling in te voeren, zij geen wijziging gebracht heeft aan het ontwerp dat aan de vakbonden was voorgelegd; dat zij ook in dit verband erop wijst dat het gegrond bevinden van het middel niet tot de vernietiging van het bestreden besluit in zijn geheel moet leiden;

3.3.1. Overwegende dat artikel 2, § 1, van de wet van 19 december 1974 luidt als volgt :

> "Behoudens in de door de Koning bepaalde spoedgevallen en in de andere door Hem bepaalde gevallen, kunnen de bevoegde administratieve overheden niet dan na onderhandeling met de representatieve vakorganisaties in de daartoe opgerichte comités vaststellen :
> 1° grondregelingen ter zake van :
> (...)
> b) de bezoldigingsregeling;
> (...)";

Overwegende dat artikel 4 van het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 tot aanwijzing van de grondregelingen in de zin van artikel 2, § 1, 1° van de wet van 19 december 1974 luidt als volgt :

> "Als grondregelingen in verband met de bezoldigingsregeling worden beschouwd :
> 1° betreffende de wedden, bezoldigingen, lonen of weddetoelagen van de personeelsleden, de regels tot vaststelling van :
> a) het recht op wedde (...) of weddetoelage;
> b) de wedde (...) of weddetoelage (...) en de berekening van het bedrag ervan (...);
> (...)";

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat de bepaling opgenomen in artikel 5 van het bestreden besluit niet opgenomen was in het ontwerp van besluit dat aan het syndicaal overleg van 10 mei 1995 voorgelegd is geworden, terwijl zij krachtens artikel 2, § 1, 1° van de wet van 19 december 1974 het voorwerp moest zijn van onderhandelingen met de syndicale organisaties; dat de bemerking dat de regeling een bijkomend voordeel toekent geen enkele relevantie vertoont met betrekking tot de op het bestuur rustende verplichting; dat het middel gegrond is;

3.4. Overwegende dat ook de vaststelling van de onregelmatigheid van artikel 5 van het bestreden reglement niet het gehele besluit vitieert; dat het besluit ook zinvol kan bestaan zonder het bepaalde in dat artikel; dat de vernietiging derhalve beperkt kan worden tot die bepaling,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden artikel 1 en artikel 5 van het besluit van 19 december 1996 van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie houdende de "tijdelijke regeling van de toestand van de personeelsleden overgedragen van de provincie Brabant naar de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie".

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Artikel 4.

Dit arrest zal in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als de bij artikel 1 vernietigde bepalingen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig maart 1900 negenennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. DE BRABANDERE.**